

ROMÂNIA

TRIBUNALUL CĂLĂRAȘI
SECȚIA CIVILĂ

Înregistrat în evidența A.N.S.D.P.C.P. sub nr. 2292

Dosar nr. 2689/269/2016

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 03 Iulie 2019

Completul compus din:

PREȘEDINTE L.I

Judecător V.On

Grefier V.G

Pe rol soluționarea apelurilor declarate de pârâții Comisia Județeană pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor ____, Unitatea Administrativ Teritorială __ - prin Primar și Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor __ împotriva sentinței civile nr. 1575/03.11.2017 pronunțată de J.O în dosarul nr. 2689/269/2016 în contradictoriu cu reclamantul Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare Agricultură __ și intimații Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată Asupra Terenurilor __, Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată Asupra Terenurilor __, Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor __, Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor __, Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice și A.N.A.F - Administrația Județeană a Finanțelor Publice __, având ca obiect fond funciar - constatare nulitate absolută hotărâre comisie județeană.

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns avocat G.M pentru apelanta intervenientă UAT Comuna __ – prin Primar, lipsă fiind apelantele pârâte Comisia Județeană pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor __, Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor __ și intimații pârâți reclamantul Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare Agricultură __ și intimații Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată Asupra Terenurilor __, Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor __, Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor __, Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor __, Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice și A.N.A.F - Administrația Județeană a Finanțelor Publice __.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța ia act că în cursul acestei zile, la dosar au fost depuse precizări cu privire la sesizarea Î.C.C.J, de A.J.F.P. __ și U.A.T __, precum și de Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare Agricolă __, care a mai depus aceste înscrisuri și la un termen anterior.

Având cuvântul pe sesizarea Î.C.C.J, avocat G.M pentru apelanta intervenientă UAT Comuna __ – prin Primar, arată că, așa cum a precizat și în adresa înaintată, apreciază că se impune sesizarea Î.C.C.J cu privire la dezlegarea problemei de drept indicate.

Instanța rămâne în pronunțare cu privire la sesizarea Î.C.C.J.

INSTANȚA:

Având nevoie de timp pentru a delibera,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 04.07.2019.
Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței,
azi 03.07.2019.

Președinte,
L.I

Judecător,
V. O

Grefier,
V.G

V.G. 05 Iulie 2019

ROMÂNIA

TRIBUNALUL CĂLĂRAȘI SECȚIA CIVILĂ

Înregistrat în evidența A.N.S.D.P.C.P. sub nr. 2292

Dosar nr. 2689/269/2016

ÎNCHEIERE

Sedința publică de la 04 Iulie 2019

Completul compus din:

PREȘEDINTE Liliana Ileana

Judecător Vica Oprișan

Grefier Virginia Gheorghe

Pe rol pronunțarea asupra sesizării din oficiu a Î.C.C.J – Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, pentru rezolvarea de principiu a unei chestiuni de drept formulată în cauza nr. 2689/269/2016, ce privește apelurile civile declarate apelurilor declarate de pârâții Comisia Județeană pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor Călărași, Unitatea Administrativ Teritorială ___ - prin Primar și Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor ___ împotriva sentinței civile nr. 1575/03.11.2017 pronunțată de J.O în dosarul nr. 2689/269/2016 în contradictoriu cu reclamantul Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare Agricultură Fundulea și intimații Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată Asupra Terenurilor ___, Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată Asupra Terenurilor ___, Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor ___, Comisia Locală pentru Reconstituirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor ___, Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice și A.N.A.F - Administrația Județeană a Finanțelor Publice ___, având ca obiect fond funciar - constatare nulitate absolută hotărâre comisie județeană.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 03.07.2019 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta hotărâre și când, având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea pentru data de 04.07.2019 și a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL:

Deliberând reține următoarele:

I. Constată admisibilitatea sesizării în conformitate cu dispozițiile art.519 C.pr.civ., motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art.11 alin.2 din Legea nr.213/1998 (forma în vigoare în anul 2008) prin raportare la art.27 alin.7 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.890/2005 și art.10 alin.2 din Legea nr.1/2000 din perspectiva art.1 din Protocolul nr.1 din Convenția Europeană, al principiului securității raporturilor juridice și al principiului bunei – credințe întrucât prezenta acțiune pune în discuție nulitatea absolută a unor hotărâri ale comisiei județene, hotărâri urmate de finalizarea procedurii prevăzute de Legea nr.18/1991 prin emiterea de titluri de proprietate și punerea în posesie a persoanelor ce au formulat cereri de reconstituire.

2. Cauza în care se ridică chestiunea de drept ce se propune a fi dezlegată este pe rolul Tribunalului Călărași care judecată în ultimă instanță, conform dispozițiilor art.5 alin.1 din

legea nr.247/2005, titlul XIII coroborat cu dispozițiile art.7 alin.2 din Legea nr.76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă.

3. Propunerea de sesizare privește o chestiune de drept susceptibilă de interpretare diferită a normelor de drept intern care pot genera practică neunitară. Totodată obiectul sesizării prezintă un grad de dificultate deoarece se circumscrie incidenței prevederilor și jurisprudenței CEDO dar presupune și analiza corelată a mai multor norme de drept în contextul Deciziei Î.C.C.J. nr.23/2011 – Completul competent să judece recursul în interesul legii.

4. Problema de drept enunțată este nouă în contextul în care se solicită anularea unor hotărâri ale comisiei județene emise în cadrul unor proceduri prevăzute de Legea nr.18/1991, proceduri finalizate prin emiterea de titluri de proprietate și punerea în posesie a persoanelor ce au formulat cereri de reconstituire. Totodată prin consultarea jurisprudenței s-a constatat că asupra problemei Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă.

II. Expunerea succintă a procesului

Prezenta cauză are ca obiect nulitatea absolută a Hotărârii Comisiei Județene pentru reconstituirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor nr.1199/29.07.2008 prin care s-a validat procesul – verbal de delimitare a amplasamentelor unor terenuri în suprafață de 106,37 ha, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate în favoarea unor persoane fizice, terenuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Institutului Național de Cercetare Dezvoltare Agricolă _____.

Situația de fapt : Comisia Județeană pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată _____ a emis hotărâri fără parcurgerea procedurii de trecere a terenurilor din domeniul public în domeniul privat prin Hotărâre a Guvernului emisă cu privire la terenurile delimitate în condițiile art.9 și 12 din Legea nr.1/2000, terenurile trecute în domeniul privat intrând în circuitul civil. Astfel au fost emise 14 titluri de proprietate în soluționarea cererilor de reconstituire în temeiul Legii nr.18/1991 a fondului funciar. De menționat că aceste hotărâri nu au fost contestate deși exista temei legal. Mai mult nici Protocolul nr.5211/17.10.2010 de predare – primire a suprafețelor de teren încheiat între reclamantă și Comisia Locală de fond funciar a comunei _____ nu a fost contestat. Ulterior emiterii hotărârilor dar și titlurilor de proprietate, la cca 8 ani, reclamanta solicită să se constate nulitate absolută a acestor hotărâri, considerând că o poate face oricând având în vedere regimul nulității absolute – imprescriptibilitatea. Temeiul de drept al acțiunii este reprezentat de : Legea nr.213/1998, art. III alin (1) lit. b) din Legea nr.169/1997, Legea nr.1/2000, Legea nr.18/1991 toate modificate prin Legea nr.247/2005, Legii nr.290/2002, H.G. nr.890/2005 modificată prin H.G. nr.1832/2005, H.G. nr.1882/2005, Legea nr.45/2009 modificată și completată prin Legea nr.72/2011, Decizia RIL nr.23/2011.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

INSTITUTUL NATIONAL DE CERCETARE DEZVOLTARE AGRICOLA _____, în calitate de intimat - reclamant, consideră că în cauză nu sunt întrunite condițiile pentru sesizarea ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept pentru rezolvarea de principiu a chestiunii de drept constând în interpretarea dispozițiilor art. 11 alin. 2 din Legea nr.213/1998 (forma în vigoare în anul 2008) prin raportare la art. 27 alin. 7 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.890/2005 și art. 10 alin. 2 din Legea nr.1/2000 din perspectiva art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenția Europeană, al principiului securității raportărilor juridice și al principiului buneii - credințe având în vedere trecerea a cea 8 ani de la emiterea Hotărârilor Comisei Județene (urmate de emiteri de titluri de proprietate) până la formularea acțiunii în nulitatea absolută a acestora.

Astfel, arată că această chestiune de drept nu este nouă, iar asupra acestor aspecte I.C.C.J. s-a mai pronunțat o dată, existând în acest sens Decizia RIL nr.23/2011, astfel că din punctul lor de vedere nu sunt întrunite condițiile cumulative prevăzute de art.519 Cod

procedură civilă. Totodată se mai arată că de la momentul pronunțării Deciziei RIL nr.23/2011 asupra acestei chestiuni de drept nu mai există o practică neunitară, aspectele asupra cărora au existat soluții contradictorii înainte de anul 2011 au fost tranșate prin considerentele deciziei sus menționate.

Apreciază că aspectele cu privire la buna credință și securitatea raporturilor juridice urmează a fi analizat de instanța de judecată raportat la fiecare caz în parte, nefiind posibil ca ICCJ să stabilească de plano că toate persoanele cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate cu încălcarea dispozițiilor Legii nr.213/1998, doar pentru că nu au fost atacate în instanță actele respective într-un anumit termen de judecată, acest lucru să nu mai fie posibil.

Or, o astfel de interpretare se află în contradicție cu dispozițiile art.1249, art. (1) N.C.C., neexistând nici un text de lege care să deroge de la imprescriptibilitatea acțiunii în nulitate absolută.

Pe cale de consecință consideră că această chestiune de drept nu este nouă și ICCJ a statuat deja asupra acesteia, astfel că nu sunt întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă.

PRIMĂRIA COMUNEI _____ în calitate de apelantă - pârâtă este de acord să se solicite un punct de vedere de la înalta Curte de Casație și Justiție, privind interpretarea dispozițiilor art. 11, alin. 2 din Legea nr. 213/1998 (forma în vigoare în anul 2008) prin raportare la art. 27, alin. 7 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr. 890/2005 și art. 10, alin. 2 din Legea nr. 1/2000 din perspectiva art. 1 din Protocolul nr. 1, din Convenția Europeană al principiului securității raporturilor juridice și al principiului bune - credințe, având în vedere că în termenul prevăzut de Lege, HCJ Nr. 1340/15.06.2007 nu a fost contestată și de asemenea, nici Protocolul nr. 5720/19.09.2007 pentru suprafața totală de 106,3488 ha nu a fost contestat, precum și Hotărârile Comisiei Locale de Fond Funciar care au fost aprobate pentru punerea în posesie pe teritoriul comunei Chirnogi precum și a Hotărârilor Comisiei Județene referitoare la această speță respectiv HCJ Nr. 1093 din 11.07.2008; HCJ Nr. 206 din 08.02.2008; HCJ Nr. 207 din 08.02.2008; HCJ Nr. 2062 din 26.10.2007; HCJ Nr. 265 din 26.10.2007; HCJ Nr. 2210 din 30.11.2007; HCJ Nr. 2247 din 03.11.2006; HCJ Nr. 1413 din 03.08.2006; HCJ Nr. 576 din 09.12.1999.

COMISIA LOCALĂ DE FOND FUNCJAR A COMUNEI _____ în calitatea de apelantă - pârâtă este de acord să se solicite un punct de vedere de la înalta Curte de Casație și Justiție, privind interpretarea dispozițiilor art. 11, alin. 2 din Legea nr. 213/1998 (forma în vigoare în anul 2008) prin raportare la art. 27, alin. 7 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr. 890/2005 și art. 10, alin. 2 din Legea nr. 1/2000 din perspectiva art. 1 din Protocolul nr. 1, din Convenția Europeană al principiului securității raporturilor juridice și al principiului bune - credințe, având în vedere că în termenul prevăzut de Lege, HCJ Nr. 1340/15.06.2007 nu a fost contestată și de asemenea, nici Protocolul nr. 5720/19.09.2007 pentru suprafața totală de 106,3488 ha nu a fost contestat, precum și Hotărârile Comisiei Locale de Fond Funciar care au fost aprobate pentru punerea în posesie pe teritoriul comunei _____ precum și a Hotărârilor Comisiei Județene referitoare la această speță respectiv HCJ Nr. 1093 din 11.07.2008; HCJ Nr. 206 din 08.02.2008; HCJ Nr. 207 din 08.02.2008; HCJ Nr. 2062 din 26.10.2007; HCJ Nr. 265 din 26.10.2007; HCJ Nr. 2210 din 30.11.2007; HCJ Nr. 2247 din 03.11.2006; HCJ Nr. 1413 din 03.08.2006; HCJ Nr. 576 din 09.12.1999.

ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANȚELOR PUBLICE _____ a depus un punct de vedere în sensul că nu impune nu se impune sesizarea I.C.C.J. - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pentru interpretarea dispozițiilor art. 11 alin.2 din Legea 213/1998. Conform practicii și doctrinei, îndată ce se stabilește, potrivit legii, sau naturii sale că un bun este de uz sau de interes public, prima consecință este că acel bun nu poate aparține decât statului sau unităților administrativ - teritoriale, iar a doua consecință este regimul juridic special. Bunurile din domeniul public sunt inalienabile {art. 861 alin. 1 Cod civil) și

art. 136 alin.4 din Constituția României, în același sens, dispozițiile art. 11 alin. 1 din Legea 213/1998 precizează că nu pot fi înstrăinate, pot fi date numai în administrare, concesionate sau închiriate ori date în administrare gratuită anumitor subiecte. Față de aceste prevederi legale, consecința faptului că bunurile sunt proprietate publică, nu poate fi decât nulitatea absolută a titlurilor de proprietate emise cu încălcarea legii. În acest sens există numeroase decizii pronunțate de ICCJ, inclusiv decizia 374/13.02.2018 pronunțată în dosarul 2641/116/2013, prin care a devenit irevocabilă sentința nr. 999/19.10.2015, conform căreia s-a constatat nulitatea absolută parțială a unor contracte de vânzare - cumpărare încheiate pentru terenuri proprietate publică.

COMISIA JUDEȚEANĂ PENTRU STABILIREA DREPTULUI DE PROPRIETATE PRIVATĂ ASUPRA TERENURILOR _____ nu a formulat nici un punct de vedere.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată:

Chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată constituie interpretarea dispozițiilor legale menționate prin prisma prevederilor art.1 din Protocolul nr.1 CEDO dar și al principiului securității raporturilor juridice și al bunei credințe.

Astfel, tribunalul apreciază că persoanele cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate în temeiul Legii nr.18/1991 se bucură de un „bun” în sensul prevederilor art.1 din Protocolul nr.1 CEDO, văzând că au beneficiat de reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul unor hotărâri ale comisiei județene urmată de emiterea titlurilor de proprietate coroborat cu împrejurarea că au folosit terenul cca 7 ani, exercitând în acest interval de timp toate prerogativele dreptului de proprietate.

Articolul 1 din Protocolul nr. 1 cere ca ingerința autorității publice în exercitarea dreptului la respectarea bunurilor să fie legală [*Fostul rege al Greciei și alții împotriva Greciei* (MC) nr. 25.701/94, pct. 79, CEDO 2000-XII]. Principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor [*Beyeler împotriva Italiei* (MC), nr. 33.202/96, pct. 109–110, CEDO 2000-I]. În plus, orice ingerință în folosința acestui drept trebuie să aibă un scop legitim. De asemenea, în cauzele care implică o obligație pozitivă, trebuie să existe o justificare legitimă pentru lipsa de acțiune din partea statului. Atât o atingere adusă respectării bunurilor, cât și abținerea de la a acționa trebuie să păstreze un echilibru just între cerințele interesului general al comunității și imperatiile apărării drepturilor fundamentale ale individului (*James și alții împotriva Regatului Unit*, 21 februarie 1986, pct. 46, seria A nr. 98, și *Fostul Rege al Greciei și alții*, menționată anterior, pct. 87).

În fiecare cauză care implică pretinsa încălcare a acestei dispoziții, trebuie să se verifice dacă, datorită acțiunii sau lipsei de acțiune a statului, persoana în cauză a trebuit să suporte o sarcină disproporționată și excesivă (*Sporrong și Lonnroth împotriva Suediei*, 23 septembrie 1982, pct. 73, seria A nr. 52). În această privință, trebuie subliniat că incertitudinea – fie că este legislativă, administrativă sau care ține de practicile aplicate de autorități – este un factor de care trebuie să se țină seama în aprecierea conduitei statului. Într-adevăr, atunci când este în joc o problemă de interes general, autoritățile publice sunt obligate să reacționeze în timp util, în mod corect și cu cea mai mare coerență (*Vasilescu împotriva României*, 22 mai 1998, pct. 51, *Culegere* 1998-III).

Rămâne de examinat dacă ingerința în folosința „bunului” este justificată, ceea ce impune respectarea a trei condiții: legalitatea măsurii intervenirea unei cauze de „utilitate publică” și respectarea exigenței de proporționalitate, ceea ce semnifică menținerea unui just echilibru între cerințele de interes general ale comunității și imperatiile apărării drepturilor fundamentale ale individului astfel cum rezultă din jurisprudența CEDO (cauza Brumărescu contra României, cauza Străin contra României).

Instanța apreciază că este dată legalitatea măsurii, pentru constatarea nulității absolute a hotărârilor comisiei județene invocându-se dispozițiile art.11 alin.2 din Legea nr.213/1998

(în forma în vigoare la data emiterii hotărârilor) conform cărora “ Actele juridice încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (1) privind regimul juridic al bunurilor din domeniul public sunt lovite de nulitate absolută” raportat și la Î.C.C.J. nr.23/2011 – Completul competent să judece recursul în interesul legii.

Dispozițiile legale de drept comun ce reglementează regimul juridic al nulităților absolute prevăd că aceasta operează în cazul încălcării unor norme legale imperative de ordine publică. În cazul în care operează aceasta retroactivează lipsind în totalitate de efecte juridice actul juridic respectiv. De regulă normele imperative atrag , în cazul nerespectării lor, sancțiunea nulității absolute față de scopul urmărit anume ocrotirea unui interes general.

În cauză se urmărește apărarea unor bunuri de interes general, respectiv dreptul de proprietate publică, astfel că se poate conchide în sensul existenței unei cauze de „utilitate publică”.

Sub aspectul raportului de proporționalitate, tribunalul constată următoarele:

- a) buna – credință a persoanelor cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate;
- b) culpa reclamantei care nu a contestat hotărârile comisiilor județene de trecere din domeniul public în domeniul privat, a protocolului de predare – primire a acestor terenuri și nici hotărârile comisiilor județene de validare a dreptului de proprietate privată;
- c) trecerea a cca 8 ani de la emiterea hotărârilor comisiei județene/emiterea titlurilor de proprietate până la formularea acțiunii de constatare a nulității absolute, timp în care persoanele cărora li s-a emis titlul de proprietate și-au exercitat nestingheriți toate prerogativele dreptului de proprietate.

Tribunalul apreciază că se poate considera că nu se respectă raportul de proporționalitate.

Interpretarea unor norme juridice prin prisma prevederilor CEDO constituie o chestiune de drept iar raportarea la prevederile CEDO impune relevarea circumstanțelor esențiale ale cauzei, în absența cărora nu se poate asigura cerința de proporționalitate.

Totodată, s-ar încălca principiul securității raporturilor juridice civile care este implicit în toate articolele C.E.D.O. și care a fost consacrat în jurisprudența C.E.D.O., având în vedere distanța mare, în timp, între data emiterii hotărârilor comisiei județene – 2007, finalizarea procedurii prevăzute de Legea nr.18/1991 a fondului funciar și data formulării acțiunii în nulitate.

Astfel, acțiunea în nulitate a hotărârilor comisiilor județene nu este decât o modalitate deghizată de a redeschide proceduri soluționate definitiv în baza Legii nr.18/1991 a fondului funciar.

Tribunalul apreciază că nu există nicio împrejurare substanțială și imperioasă de natură să justifice redeschiderea procedurilor, astfel că redeschiderea acestora ar încălca principiul securității raporturilor juridice.

În concluzie, tribunalul consideră că prin prezenta sesizare nu se solicită aprecieri asupra situației de fapt care este simplă, clară și necontestată, ci interpretarea corelată a unor norme juridice prin raportarea la prevederile CEDO .

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să dezlege următoarea chestiune de drept: interpretarea dispozițiilor art.11 alin.2 din Legea nr.213/1998 (forma în vigoare în anul 2008) prin raportare la art.27 alin.7 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.890/2005 și art.10 alin.2 din Legea nr.1/2000 din perspectiva art.1 din Protocolul nr.1 din Convenția Europeană, al principiului

securității raporturilor juridice și al principiului bunei – credințe, având în vedere trecerea a cca 8 ani de la emiterea Hotărârilor Comisei Județene (urmate de emitere de titluri de proprietate) până la formularea acțiunii în nulitatea absolută a acestora, în sensul că nulitatea absolută a hotărârilor comisiei județene emise fără parcurgerea procedurii de trecere a terenurilor din domeniul public în domeniul privat prin Hotărâre a Guvernului emisă cu privire la terenurile delimitate în condițiile art. 9 și 12 din Legea nr.1/2000 nu operează în situația în care au fost emise titluri de proprietate în procedura Legii nr.18/1991 a fondului funciar.

În temeiul art.520 alin.2 C.p.c. dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi 04.07.2019.

Președinte,
L.I

Judecător,
V.O

Grefier,
V.G.

Red. V.O/15.07.2019
Tehnored. V.Gh./12 ex./15.07.2019

V.G. 08 Iulie 2019

10 com./15.07.2019